

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀνδριάντες καὶ μνημεῖα.—Πανηγυρικά ἐγένοντο ἐν Λονδίῳ τὰ ἀποκαλυπτήρια μεγάλου ἀνδριάντος τοῦ Γλάδστωνος. Ὁ ἀνδριὰς φιλοτεχνήθηκε ὑπὸ τοῦ Thorngrove παριστᾷ τὸν Γλάδστωνα ἐν τῇ στολῇ τοῦ θησαυροφύλακος Καγκελαρίου, ἀξιωματός ἐν τῷ ὅποιῳ ὁ Γλάδστων κατήγαγε θριάμβους. Τὴν βάσιν τοῦ ἀνδριάντος κυκλοῦσιν ἀλληγορικαὶ μορφαί, ἡ τῆς Ἀδελφότητος, τῆς Παιδείας, τῆς Ἑργασίας καὶ τῆς Γενναιότητος. Τὸν ἀνδριάντα ἀπεκάλυψεν ὁ Μόρλεϋ, ὁ μεγάλωνυμος τοῦ Γλάδστωνος βιογράφος.

—Εἰς τὴν πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ἐνταῦθα Α'. νεκροταφείου κατατεῖται ἰδρῦθαι ὁ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κοινότητος ἰδρυθεὶς ἀνδριὰς τοῦ Γεωργίου Ἀδέρωφ. Τὸ πρόπλασμα εἶχεν ἐργασθῇ ὁ θανὼν γλύπτης Γεώργ. Βιτάλης, ἐξετέλεσε δ' αὐτὸ ὁ κ. Ἰω. Βιτάλης, τῇ συνεργασίᾳ τοῦ κ. Φιλιππότου.

—Οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων τῆς γαλλικῆς Νάντης ἔσχον μίαν περιεργωτάτην ἰδέαν. Νὰ ἰδρῶσιν μνημεῖον εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν μυθιστοριογράφον Ἰούλιον Βέρν, ὅστις ἐθυσίασε τὸ φιλολογικὸν του τάλαντον—ἐὰν τὸ ἐθυσίασε—ὅπως διαπαιδαγωγῇ καὶ τέρψῃ ταυτοχρόνως τοὺς μικροὺς μὲ τὰ μυθιστορηματά του. Οἱ μαθηταὶ ἔλαβον τὴν ἀδειαν. τοῦ ὑπουργείου νὰ ποιήσων ἐκκλησίαν πρὸς ἅπαντας τοὺς μαθητάς τῆς Γαλλίας, ὅπως ἕκαστος εἰσφέρει τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης του.

—Εἰς Vouziers τῆς Γαλλίας, γενέθλιον τοῦ Taine ἐγένοντο τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου χριτικοῦ ἀνεγερθέντος μνημείου, ἔργου τοῦ Du Jardin-Beaumetz.

—Εἰς Clamerey τῆς Γαλλίας ἀπεκαλύφθη ὁ ἀνδριὰς τοῦ Claude Tillier ποιητοῦ καὶ μυθιστοριογράφου ἀποθανόντος τῷ 1844.

—Ὁ γλύπτης Adrien Jones, ἀξιωματικός, περαινῶν κατ' αὐτὰς τὸν ἀνδριάντα τοῦ δουκὸς τοῦ Cambridge, θεῖου τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας. Ὁ ἀνδριὰς θὰ στηθῇ τὸ προσεχές φθινόπωρον εἰς Whitehall.

—Ἀρχομένου τοῦ 1906 θὰ ἀποκαλυφθῇ ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τῆς Place Royale μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον εἰς ἀνάμνησιν τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου, κοινῶ ἑράνω ἀνεγερθέν.

—Εἰς Yonne τῆς Γαλλίας ἀποκαλύφθη ὁ ἀνδριὰς τοῦ περιφήμου στρατάρχου Vauban, ἔργον τοῦ Guillo, εἰς δὲ τὸ Saint-Dizier μνημεῖον τῆς ἀμύνης τῆς πόλεως ταύτης ἐν ἔτει 1544 κατὰ τοῦ Charles Quint. Τὸ μνημεῖον εἶναι ὡραιότατον, ἔργον τοῦ René Carillon.

—Ἐν Παρισίοις ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια μεγαλοπρεπὲς μνημείου ὑψωθέντος εἰς τιμὴν τῶν Ἀερόναυτῶν τῆς πολιτορχίας τῶν Παρισίων. Τὸ ἔργον εἶνε τοῦ γλύπτου Βαρθόλδι, ὅστις δὲν ἐπέζησε διὰ νὰ τὸ ἴδῃ ἀποκαλυπτόμενον. Εἰς τὴν κορυφὴν τῆς στήλης ὑπάρχει μέγα ἀερόστατον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου συγκρατοῦνται οἱ ἀερόναυται. Ἡ Μογκολφιέριος σφαῖρα μετὰ τῶν ἀερόναυτῶν διὰ νὰ παρασταθῇ ἀπητήθη ἐκτακτος καλλιτεχνικῇ δεξιότης.

✱

Θάνατοι.—Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μενιὲ καὶ ἄλλων σημαντικῇ ἀπώλειαν ὑπέστη ἡ Βελγικὴ τέχνη Ἀπέθανεν ὁ μέγας Βέλγος ζωγράφος Ἰσιδώρος Verheyden, διευθυντὴς τῆς ἐν Βρυξέλλαις Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν τεχνῶν. Ὁ Verheyden ἀποβνήσκει ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας καὶ ἐν τῇ ἰσχυροτέρᾳ ἐκδηλώσει τῆς τέχνης του.

—Ἀπέθανεν ἐν Φιλανδία ὁ μέγας Φιλανδὸς ζω-

γράφος Ἀλβέρτος Edelfelt. Ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Gêrome. Ἐσπούδασε κατόπιν ἐν Ὀλλανδία. Τῷ 1877 ἐξέθεσεν εἰς τὸ Salon τῶν Παρισίων τὴν Βασίλισσαν Bianca. Τὸ Μουσεῖον τοῦ Λευξερμπόργου ἔχει τὸν πίνακά του «Θρησκευτικὴ τελετὴ εἰς Skaergaard». Ὀνομαστὴ εἶνε ἡ προσωπογραφία τοῦ Παστέρ, ἡ ἀγορασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ κράτους καὶ ἀναρτηθεῖσα εἰς τὴν Σορβόνην. Ἐπίσης ἔκαμε τὰς προσωπογραφίας πολλῶν μελῶν τῶν ἡγεμονικῶν οἰκογενειῶν τῆς Ρωσσίας, Σουηδίας καὶ Δανίας.

—Ἐν ἡλικίᾳ 74 ἐτῶν ἀπέθανε εἰς Clamart τῆς Γαλλίας ὁ διαπρεπὴς χαράκτης μεταλλίων Alphonse Dubois. Γεννηθεὶς ἐν Παρισίοις, υἱὸς χαράκτου, ἐμαθίτευσεν παρὰ τοῖς Bane καὶ Duret. Ἐν ἡλικίᾳ 24 ἐτῶν ἔλαβε τὸ βραβεῖον τῆς Ρώμης μὲ τὸ ἔργον του «Πολεμιστὴς θνήσκων ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Πατρίδος». Ἐφιλοτέχνησεν ἀπειρίαν μεταλλίων, ἐν οἷς ἐπιφανέστερα εἶνε ἡ διάβασις τῆς Ἀφροδίτης, ὁ Παστέρ, ὁ Δουμᾶς, οἱ ποιμένες Ἀρκάδες, ὁ Πάπας εὐλογῶν τὸν νεογέννητον αὐτοκρατορικὸν πρίγκιπα, ὁ Σεβρέλ, τὰ νομίσματα τῆς Τύνιδος καὶ Ἀβυσσινίας, τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος Ναπολέοντος Α' εἰς Ρουέν, Πίος ὁ Θ' ὁ Κουζέν, κλπ. Εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Λουξεμβούργου εἶνε ἐκτεθειμένα πλεῖστα ἔργα του. Εἰς τὰς παγκοσμίους ἐκθέσεις ἔλαμβανε μέταλλια τιμῆς.

—Ἀπέθανεν αἰφνιδίως ἐν Ἀμβέρσῃ ὁ ζωγράφος στρατιωτικῶν εἰκόνων Leon Abey. Υἱὸς στρατηγοῦ, κατήγετο ἐκ μητρὸς ἐκ τῆς περιφήμου οἰκογενείας Damry, τῆς διακρίθεισης ἐν Διέγγῃ διὰ τὴν ζωγραφικὴν. Τὸ πρῶτον ἔργον του ἐξέθεσε τῷ 1879. Ἀφοσιωθείς εἰς τὴν ἀπεικόνισιν σκηνῶν τοῦ στρατιωτικοῦ βίου, διακρίθη εἰς τὸ τεχνικὸν μέρος.

✱

Κίνησις.—Ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας ἐκ Σύρου ὁ γλύπτης κ. Ἰω. Βιτάλης. Τὸ ἐργαστήριόν του ἱδρύσεν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ.

✱

Νέα ἔργα.—Ὁ κ. Ἀριστεὺς ἐπεράτωσε νέον ἔργον, τὸν «Ἀρχαῖον χορὸν» Σατύρου καὶ Βακχίδος.

✱

Ἀγιογραφίαι.—Οἱ ἐπίτροποι τοῦ ἐνταῦθα νεοδμήτου ναοῦ τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου ἀνέθεσαν εἰς τοὺς ζωγράφους κ. κ. Φωκᾶν καὶ Κοντόπουλον τὴν φυσικὴν μεγέθους ἀγιογράφειν τῶν ἐν τῷ τέμплῳ ὀκτὼ εἰκόνων, εἰς τοὺς κ. κ. Βικᾶτον καὶ Ροδόλφον ἄλλας μικροτέρας καὶ εἰς τὸν κ. Ἀλεκτορίδην τὴν εἰκόνα τοῦ δεσποτικοῦ. Αἱ εἰκόνες ἀνηρτήθησαν, ἀλλ' ὁ κ. Δήμαρχος ἡρνήθη νὰ τὰς παραλάβῃ, ὥρισε δ' ἐπιτροπὴν ὅπως τὰς κρίνῃ ἐκ τῶν κ. κ. Κολιναίου, Ἰακωβίδου καὶ Μεσσαλά. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέρριψεν ὅλας τὰς ἀγιογραφίας, πλην τῆς τοῦ κ. Ἀλεκτορίδου. ὡς παρυσιαζούσας οὐσιώδεις ἐλλείψεις, πρόκειται δὲ ἤδη νὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμός. Ἡ ἀπόρριψις τῶν εἰκόνων προεκάλεσε ποικίλα σχόλια εἰς τοὺς καλλιτεχνικοὺς κύκλους, ἀποδιδόμενη εἰς εἰσηγήσεις ἄλλων ἐνδιαφερομένων καλλιτεχνῶν.

✱

Ἐκθέσεις.—Ἡ θυγάτηρ τοῦ van der Onderaas, τοῦ μεγάλου φιλέλληρος Βέλγου ζωγράφου, δόκιμος καὶ αὐτὴ ζωγράφος ἐκθέτει εἰς τὰς αἰθούσας τῆς «Μετροπόλεως» τῆς γνωστῆς ἐν Ἀμβέρσῃ ἐφημερίδος συλλογὴν ἔργων τῆς, περὶ ὧν γίνεται πολὺς λόγος.

—Εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Ἀθηναϊκῆς λέσχης ἐξέθεσεν ὁ κ. Βικᾶτος σείραν ἐκ 17 ἔργων του ὧν τὰ πλεῖστα εἰργάσθη ἐν Μονάχῳ.